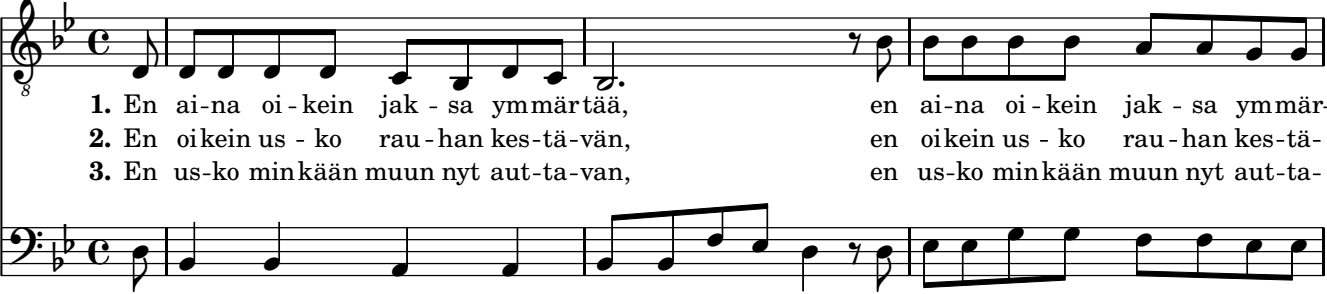

Toivotaan, toivotaan

P.Reponen

J.Fontana & C.Pes

sov. Hannele Solala

1. En ai-na oi-kein jak - sa ymmärtää, en ai-na oi-kein jak - sa ymmär-
2. En oikein us - ko rau-han kes-tä-vän, en oikein us - ko rau-han kes-tä-
3. En us-ko minkään muun nyt aut-ta-van, en us-ko minkään muun nyt aut-ta-

1. En ai - na oi - kein jak - sa ymmärtää, en ai-na oi-kein jak - sa ymmär-
2. En oi - kein us - ko rau-han kes-tä-vän, en oikein us - ko rau-han kes-tä-
3. En us - ko min - kään muun nyt aut-ta-van, en us-ko minkään muun nyt aut-ta-

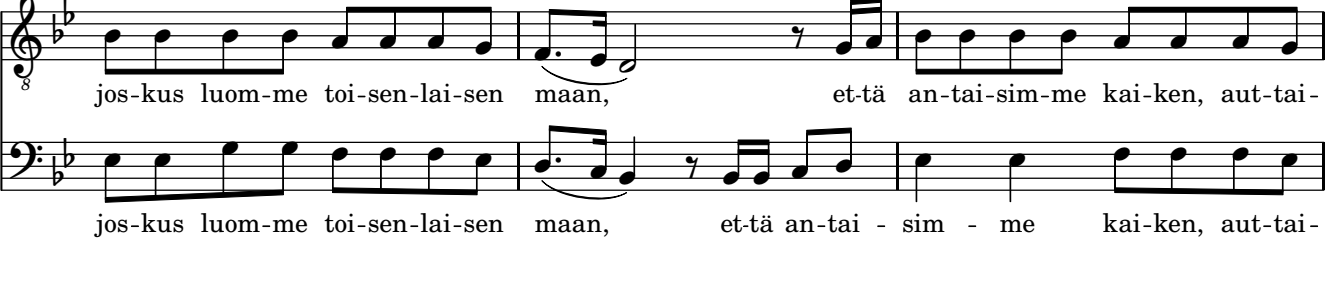
tää, kun rak-ka - ut - ta saa ei sil - ti löy - dy ha-lu-a-vaa, ei
vän, Kun lie-keis - sä taas on tää syn-nyin-paik-ka on - ne-ton vain
van, siis lyö-kää kät - tä vi - hol - li - set, lyö-kää jo - kai-nen, mä

tää, kun rak-ka - ut - ta saa ei sil - ti löy - dy ha-lu-a-vaa, ei
vän, Kun lie-keis - sä taas on tää syn-nyin-paik-ka on - ne-ton vain
van, siis lyö-kää kät - tä vi - hol - li - set, lyö-kää jo - kai-nen, mä

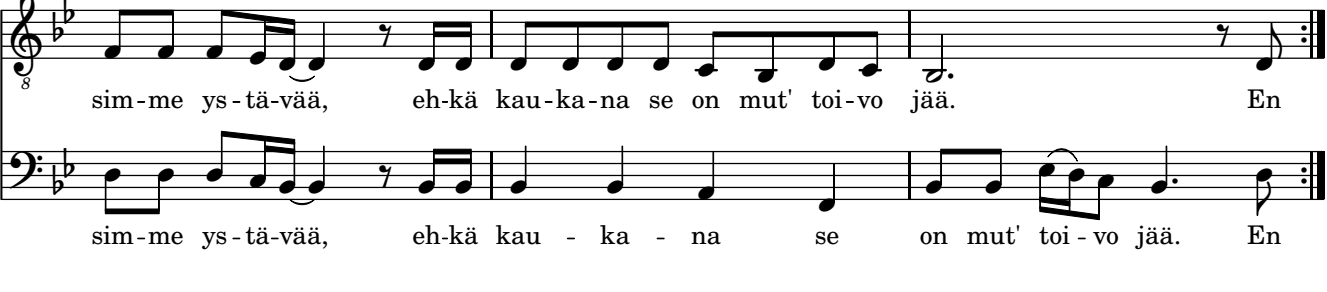

meillä rii-tä ai-kaa ra-kas-taa. Toi-votaan, toi-votaan, toi-votaan, että
toi-vo silloin löytää a-sun-non.
luulen silloin on-nis-tuvan sen.

meil - lä rii - tä ai-kaa ra-kas-taa. Toi-votaan, toi-votaan, toi-votaan, toi-votaan, että
toi - vo sil - loin löytää a - sun-non.
luu - len sil - loin on-nis-tu-van sen.

jos-kus luom-me toi-sen-lai-sen maan, et-tä an-tai-sim-me kai-ken, aut-tai-
jos-kus luom-me toi-sen-lai-sen maan, et-tä an-tai - sim - me kai-ken, aut-tai-

sim-me ys-tä-vää, eh-kä kau-ka-na se on mut' toi-vo jää. En
sim-me ys-tä-vää, eh-kä kau - ka - na se on mut' toi - vo jää. En